

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20S/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2015200460
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2015200460.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Moniky Kadlicovej v právnej veci žalobcu: Fakultná nemocnica Trnava, A. Žarnova 11, 917 55 Trnava, IČO: 00610381, zastúpeného spoločnosťou Prosman a Pavlovič advokátska kancelária s.r.o., Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36865281 proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Želova 2, 829 24 Bratislava 25, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo konania: ZS 204/00014/2014/R, číslo spisu: 1204/35960/2015/204 zo dňa 24.4.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručенou súdu dňa 23.5.2015 sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorým bol rozklad poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Fakultnej nemocnice Trnava (ďalej len žalobca) zamietnutý a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. ZS 204/00014/2014 zo dňa 12.6.2014 o uložení pokuty vo výške 5.500,- Eur potvrdené. V odôvodnení rozhodnutia bolo konštatované, že žalobca ako účastník konania porušil § 4 ods. 3 zák.č.576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č.576/2004 Z.z.), tým, že počas poskytovania zdravotnej starostlivosti p. F. B. (ďalej len pacientka) v súvislosti s pôrodom jej dieťaťa na Gynekologicko-pôrodníckej klinike v Trnave dňa 25.4.2013, nebola pacientke správne poskytnutá zdravotná starostlivosť. V tejto súvislosti bolo uvedené, že pri zistení suspektného CTG záznamu, natočeného v čase od 18,33 hod. do 18,43 hod. mala byť pacientka kontinuálne kardiokograficky monitorovaná, pričom po napojení CTG o 19,07 hod. a zistení bradykardie plodu mal byť okamžite privolaný službukonajúci lekár gynekologicko-pôrodníckej kliniky, kedy mohli byť vykonané opatrenia, ktoré by zabránili prehlbovaniu hypoxie plodu. Z uvedených skutočností následne vyplýva, že pôrod mal byť vedený vzhľadom na prolongovanú hypoxiu operačne vaginálne naložením pôrodných klieští. Ďalej bolo v rozhodnutí uvedené, že pokuta je splatná v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V žalobných dôvodoch žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutia nie sú správne a považuje ich za nezákonné. Pokiaľ ide o procesnoprávnu stránku veci, nepovažoval za správne tvrdenie žalovaného, že tento zhodnotil, že pre objektívne a správne zistenie postačia odborné stanoviská odborných konzultantov, ktoré žalovaný považoval za dostatočné pre presné zistenie skutkového stavu veci, a teda nepovažoval za potrebné vykonať dôkaz prizvaním ďalšieho odborníka, resp. odborníkov. V tejto súvislosti namietal, že správne orgány vychádzali z posúdenia odborníkov, s ktorými žalobca nikdy

nekomunikoval, nemal právo klásť im otázky, ozrejmiť si skutkový stav, nakoľko títo odborníci vychádzali z písomných vyjadrení, ktoré predložili lekári, zamestnanci žalobcu a títo odborníci konzultujú len s úradom a nie so samotným účastníkom, resp. jeho zodpovednými zamestnancami, konkrétnymi lekármi, ktorí realizovali liečebný proces. Poukázal na to, že povinnosťou správneho orgánu je zistiť všetky právne rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v či prospech svedčia, a teda je potrebné úplne a presne zistiť stav veci, pričom dôkazy musia mať taký charakter, aby nebolo možné pochybovať o ich hodnovernosti a o objektívnom posúdení skutočného stavu veci. Uviedol, že dôkazom v konaní o posúdenie správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti sú predovšetkým odborné nálezy, odborné posudky, znalecké posudky a stanoviská. Poukázal na rozsudky NS SR (sp.zn.1Szd 2/2013 zo dňa 18.3.2014 ako aj rozhodnutie NS SR sp.zn.1Szd 3/2013 zo dňa 13.5.2014), v ktorých Najvyšší súd SR zdôraznil, že skutkový stav je nenahraditeľným a neopomenuteľným prvkom v štádiu procesu aplikácie práva. Význam zisťovania skutkového stavu pre správne konania prostredníctvom rôznych dôkazných prostriedkov, vrátane znaleckého posudku, je najmä zdôraznený prostredníctvom základnej zásady zakotvenej v § 3 ods. 5 Správneho poriadku. V tejto súvislosti uviedol, že v ustanovení § 3 ods. 5 veta prvá Správneho poriadku v spojení s § 77 ods. 1 zák.č.581/2004 Z.z. v platnom znení je ustanovené, že správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Mal za to, že v danom prípade došlo k správne poskytnutiu zdravotnej starostlivosti s ohľadom na zdravotný stav pacientky a novorodenca, zdravotná starostlivosť bola poskytnutá v súlade s platnými právnymi predpismi a v súlade so zdravotným stavom pacientky a novorodenca, o čom sa žalobca podrobne vyjadril v rozklade a v doplnení rozkladu zo dňa 1.12.2014. V súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti uviedol, že pacientka bola prijatá na pôrodnú salu 25.4.2012 o 11,45 hod. v termíne so suspektným odtokom plodovej vody a pôrodnou činnosťou A10 a pôrodným nálezom: hrdlo 1 cm, dilatované na 2cm, hlavička vo vchode, semifixovaná, bez známok krvácania. Počas prvej doby pôrodnej boli pacientka a plod adekvátne monitorovaní, o čom svedčia CTG záznamy a zápisy monitoringu službukonajúcej sestričky o srdcových ozvách plodu, nenasvedčujú o intrauterinnej tiesni plodu a ani o jej hrozbe, nič nenasvedčovalo o možnej komplikácii počas druhej doby pôrodnej. Pri výskyte decelerácii s tečúcou inf.F1/1 + 5j OXY, táto bola odpojená s následnou úpravou CTG záznamu. Počas druhej doby pôrodnej pri priebežnom sledovaní oziev plodu, ktoré boli 128-140, nič nenasvedčovalo možnej peripartálnej hypoxii hroziacej asfyxiou plodu. Podľa dostupných informácií bol pôrod vedený a ukončený lege artis, v súlade so všeobecne uznávanými postupmi, pričom zdravotnícky pracovníci počas pôrodu vykonali všetky zdravotné výkony na správne vyhodnotenie možného rizika ohrozenia plodu. Nie je známe na základe čoho pacientka nadobudla dojem, že došlo k pozmeňovaniu zdravotných záznamov, nakoľko zo zdravotnej dokumentácie jednoznačne vyplýva, že druhá doba začala o 19,18 hod. (napr. CTG záznam č.6 natáčaný od 19,07 hod.). Po pôrode pacientky mal novorodenec prítomnú akciu srdca, čiže mal známky života, preto bol hodnotený ako živorodený a bol odovzdaný do starostlivosti neonatológa. Žalobca ďalej namietal, že rozhodnutie správneho orgánu sa zakladá na nesprávnom skutkovom základe, z ktorého boli vyvedené nesprávne závery. Ďalej uviedol, že dôkazy ktoré navrhoval neboli zo strany správnych orgánov realizované, keď žiadal návrhom na doplnenie dokazovania zo dňa 11.11.2014 pripojiť trestný spis vedený na OR PZ TT, ČVS: ORP-171/2014, v ktorom bol vykonaný znalecký posudok a ktorý sa týkal totožného skutku, pričom na základe tohto znaleckého posudku bolo trestné konanie zastavené z dôvodu, že sa preukázalo, že sa čin nestal. Tiež žiadal vykonanie znaleckého posudku k diagnostickému a liečebnému postupu hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva SR v danom odbore, žalovaný však ani jeden z týchto dôkazov nevykonan. Zistený rozpor medzi tvrdeniami vyplývajúcich zo stanovísk odborníkov považoval za tak závažný, že jediným možným vhodným postupom žalovaného bolo zabezpečiť vypracovanie znaleckého posudku, resp. aspoň doplňujúce stanoviská odborníkov, keď bez odstránenia týchto rozporov je možné považovať rozhodnutie žalovaného za neodôvodnené, vychádzajúce z nenáležite zisteného skutkového stavu veci.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 12.8.2015 nesúhlasil s dôvodmi uvádzanými v žalobe. Poukázal na to, že porušenie § 4 ods. 3 zák.č.576/2004 Z.z. spočívalo zo strany žalobcu v tom, že pacientka počas pôrodu na Gynekologicko-pôrodnickej klinike v Trnave dňa 25.4.2013, pri zistení suspektného CTG záznamu, natočeného v čase od 18,33 hod. do 18,43 hod. mala byť pacientka kontinuálne kardiokardiograficky monitorovaná, pričom po napojení CTG o 19,07 hod. a zistení bradykardie plodu mal byť okamžite privolovaný službukonajúci lekár, kedy mohli byť vykonané opatrenia, ktoré by zabránili prehĺbovaniu hypoxie plodu. Z uvedených skutočností následne vyplýva, že pôrod mal byť vedený vzhľadom na prolongovanú hypoxiu operačne vaginálne naložením pôrodných

kliešťí. Prvostupňový správny orgán výkonom dohľadu v danej veci preveroval aj správnosť zdravotnej starostlivosti poskytnutej novorodencovi R. B., nar. XX.X.XXXX, ktorá toho istého dňa aj zomrela, pričom bolo zistené, že dieťaťu pacientky bola zo strany novorodeneckého oddelenia žalobcu poskytnutá dňa 25.4.2013 správna zdravotná starostlivosť. K zisteniu vyššie uvedeného porušenia, za ktoré sa v správnom konaní vedenom pod č. k. ZS 204/00014/2014 uložila sankcia, dospel prvostupňový správny orgán cestou zákonne vykonaného dohľadu, pri ktorom ako dohliadajúci orgán postupoval v zmysle ustanovení § 43 a nasl. zák.č.581/2004 Z.z., pričom rešpektoval a dodržal všetky práva a povinnosti, ktoré dohliadajúcemu orgánu ako aj žalobcovi ako dohliadanému subjektu stanovuje § 43 a nasl. zák.č.581/2004 Z.z.. V záujme náležitého posúdenia veci si žalovaný prizval do procesu výkonu dohľadu v zmysle § 43 ods. 4 zák.č.581/2004 Z.z. odborníka z medicínskeho odboru gynekológia a pôrodníctvo Doc. MUDr. P. H., PhD., ktorý výkonom dohľadu zistil pochybenie žalobcu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientke počas pôrodu na gynekologicko-pôrodníckej klinike dňa 25.4.2013. Ďalší prizvaný odborník Doc. MUDr. Y. N., CSc., odborníčka z medicínskeho odboru neonatológia zistila, že dieťaťu pacientky bola zo strany novorodeneckého oddelenia žalobcu poskytnutá dňa 25.4.2013 správna zdravotná starostlivosť. Mal za to, že v rámci druhostupňového rozhodnutia sa vysporiadal so všetkými argumentmi, či návrhmi žalobcu ako účastníka konania. V tejto súvislosti prvostupňový správny orgán zdôraznil, že žalobca, hoci mu bola taká možnosť daná, sa k začatému správne konaniu ani k upovedomeniu o jeho začatí zo dňa 23.5.2014, ani k podkladom pred vydaním prvostupňového rozhodnutia vôbec nevyjadril a ani nevzniesol žiadne návrhy a tiež nepredložil žiadne nové dôkazy. V rozklade zo dňa 30.6.2014 žalobca nenamietal ani dôvod uloženia pokuty, požadoval ju len znížiť, vzhľadom na uzatvorenie mimosúdnej dohody s pacientkou. V ďalšej časti svojho vyjadrenia opísala priebeh samotného pôrodu, pričom pri zistení z CTG záznamu, ktorý bol vykonaný v čase od 18,33 hod. do 18,45 hod. je možné hodnotiť ako suspektný, saltatorický typ krivky so včasnými dip do 80 tepov a pokiaľ sa následne objavila bradykardia plodu, mal byť k pôrodu okamžite privolaný službukonajúci lekár, ktorý by vaginálnym vyšetrením zistil dilatáciu bránky a následne riešil patologický stav, čo vyplýva z CTG záznamu v čase od 19,07 hod. do 19,18 hod.. Vzhľadom k tomu, že o 18,45 hod. bol záznam suspektný a v čase od 18,45 hod. - 19,07 hod. nebol plod kontinuálne monitorovaný a pri opätovnom napojení na CTG monitor o 19,07 hod. už bola zaznamenaná bradykardia plodu je plne dôvodný predpoklad, že v čase od 18,33 hod. - 19,18 hod. dochádzalo k postupnej prehľbujúcej sa hypoxii plodu a následne k jeho úmrtiu. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalobcu (nebol zistený presne a úplne skutočný stav veci, nezaobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie, neodstránil rozpory medzi názormi lekárov žalobcu na jednej strane a prizvaného odborníka žalovaného na druhej strane) uviedol, že prvostupňový správny orgán si v konaní o uložení pokuty zaobstaral všetky potrebné podklady pre rozhodnutie za účelom presného a úplného zistenia skutočného stavu veci, pričom dokazovanie, ktoré bolo vykonané pred vydaním prvostupňového rozhodnutia považoval za dostatočné, ktoré bolo realizované v súlade s § 34 Správneho poriadku. V tejto súvislosti poukázal na to, že správny orgán nemá povinnosť vyhovieť všetkým dôkazným prostriedkom navrhnutým účastníkom konania, pretože rozhodovanie o rozsahu dokazovania spadá do jeho výlučnej právomoci. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že v priebehu prvostupňového správneho konania žalobca nepredložil, hoci bol na to vyzvaný, žiadne vyjadrenie vo veci začatého správneho konania, nespochybnil dôvody jeho začatia a nevzniesol žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. V rámci konania o rozklade odmietol aj návrh žalobcu na vyžiadanie si trestného spisu, resp. znaleckého posudku z OR PZ v Trnave, vyhotoveného na účely trestného konania, vedeného týmto orgánom pod číslom vyšetrovacieho spisu ORP-171/2014, pričom žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR č.k.4Sžso 9/2008 zo dňa 30.10.2008, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Žiline, okrem iného aj v dôvodoch, prečo krajský súd ako dôkaz neakceptoval závery znaleckého posudku, vypracovaného na účely trestného konania a prečo ho nie je možné akceptovať z hľadiska ust. § 4 ods. 3 zák.č.576/2004 Z.z.. Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k.1S/130/2010-93, podľa ktorého je použitie znaleckého posudku vypracovaného pre účely trestného konania pre posudzovanie správnosti poskytovania zdravotnej starostlivosti právne irelevantné. Znalecký posudok v trestnom konaní je zameraný na riešenie trestnoprávnych otázok a neposudzuje správnosť poskytovania zdravotnej starostlivosti podľa zák.č.576/2004 Z.z.. V súvislosti s ďalšou námietkou žalobcu uviedol, že odborné posudky, vypracované prizvanými odborníkmi na účely výkonu dohľadu, prípadne na účely správneho konania o uložení pokuty, majú odbornú výpovednú hodnotu, ktorá nemôže byť eliminovaná (nahradená) znaleckým posudkom na účely trestného konania. Žalovaný predovšetkým pri posudzovaní zdravotnej starostlivosti hodnotil postupnosť a správnosť zdravotných úkonov, ktoré v danom prípade mali byť urobené. Pokiaľ ide o žalobcom predložené rozsudky NS SR č.k. 1Szd 2/2013 zo dňa 18.3.2014 a rozsudok NS SR č.k. 1Szd 3/2013 zo dňa 13.5.2014 žalovaný odmieta tvrdenie žalobcu, že ak existoval rozpor medzi odborným názorom

prizvaného odborníka žalovaného na jednej strane a názorom primárky novorodeneckého oddelenia žalobcu na strane druhej, že by tento rozpor mal odstrániť tak, že by doplnil dokazovanie, napr. o znalecký posudok. V tejto súvislosti uviedol, že úlohou Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou je na základe predloženej zdravotnej dokumentácie objektívne a nezávisle preskúmať správnosť poskytnutej zdravotnej starostlivosti a v prípade, že zistí porušenie § 4 ods. 3 zákč.576/2004 Z.z., je jeho právom uložiť v následnom správnom konaní pokutu. Zdôraznil, že uvedené dva rozsudky sa týkajú len dvoch konkrétnych súdom preskúmaných prípadov, pričom samotný žalobca neuviedol skutočnosť, že v obdobných preskúmaných veciach vo vzťahu k totožnému žalobcovi, pri posudzovaní rovnakých právnych otázok rozhodol iný senát NS SR inak (rozsudok NS SR č.k.10 Szd 1/2013 zo dňa 25.9.2013, rozsudok NS SR č.k.10Szd 2/2013 zo dňa 11.9.2013, rozsudok NS SR č.k.10Szd 4/2013 zo dňa 6.11.2013, rozsudok NS SR č.k.10Sžso 21/2014 zo dňa 15.4.2015 a rozsudok NS SR č.k. 9Szd 2/2013 zo dňa 27.5.2015), pričom rovnaký právny názor bol vyslovený aj Krajským súdom v Trnave v obdobných súdnych sporoch v roku 2013. Za tohto stavu žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. V predmetnej veci Krajský súd v Trnave už jedenkrát rozhodol, keď rozsudkom č.k. 14S/104/2015-67 zo dňa 15.2.2017 zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasačnú sťažnosť, pričom Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 1Sžsk/27/2017 zo dňa 29.5.2018 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia tohto rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že krajským súdom vydaný rozsudok nespĺňal zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 SSP. Kasačný súd sa nestotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku o tom, že preskúmané rozhodnutie vykazuje znaky, že by bolo nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov a tiež, že by zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. V súvislosti s predložením odborného vyjadrenia č. 114/2014 zo strany právneho zástupcu žalobcu bolo krajskému súdu vytknuté, že tento postupom podľa § 124 SSP nevykonal dokazovanie na vyhodnotenie takto predloženého dôkazného prostriedku a výsledky s tým spojené a navyiac týmto postupom v rozpore s § 125 SSP odňal žalovanému ako sťažovateľovi v rámci plného apelačného postupu priestor na dokazovanie a znemožnil mu uplatniť právo na vyjadrenie sa k vykonaným dôkazom. Zo strany kasačného súdu bolo tiež konštatované, že pokiaľ správny súd vychádzal iba zo skutkového stavu nezaobstarania si vyšetrovacieho spisu, bolo jeho povinnosťou aj preveriť faktickú možnosť na strane žalovaného si tento spis aj zaobstarat', pričom bolo zistené, že dotknutý orgán policajného zboru odmietol žalovanému nielen vykonať nahliadanie do vyšetrovacieho spisu vrátane zaslania znaleckého posudku pre orgány činné v trestnom konaní, ale aj poskytnúť iné informácie. Za tohto stavu preto záver Krajského súdu v Trnave, že bolo povinnosťou žalovaného vyhodnotiť tieto podklady o skutočnostiach v nich vyjadrených, nebol správny.

5. Krajský súd v Trnave opätovne preskúmal rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe postupom podľa § 27 SSP v spojení s ust. § 178 ods. 1 SSP, vo veci nariadil pojednávanie v súlade s ust. § 107 ods. 1 SSP, pričom zistil, že žaloba bola podaná nedôvodne.

6. Na pojednávaní konanom dňa 6.2.2019 právny zástupca žalobcu žiadal rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pričom nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Poukázal na to, že súčasťou vyšetrovacieho spisu je nejaký ďalší posudok znaleckej organizácie, v ktorom bolo konštatované, že zdravotná starostlivosť pacientke bola zo strany žalobcu poskytnutá lege artis. Bližšie sa však k tomuto nevedel vyjadriť, nakoľko nemal vedomosť o tom, čo je obsahom vyšetrovacieho spisu.

7. V konaní vypočutá poverená zástupkyňa žalovaného poukázala na konštatovanie Najvyššieho súdu SR v rozsudku č.k. 1Sžsk/27/2017 zo dňa 29.5.2018, v ktorom bol vyslovený jednoznačný právny názor, že skutkový stav bol v predmetnej veci zo strany správnych orgánov riadne zistený a taktiež aj vykonané dokazovanie bolo dostačujúce pre riadne posúdenie veci. Pokiaľ ide o odborné vyjadrenie znaleckej organizácie - Inštitútu forenzných medicínskych expertíz s.r.o. číslo 114/2014, tak poukázala na to, že posudzovateľom poskytovania zdravotnej starostlivosti bol doc. MUDr. L. K., PhD., ktorý sa stal v januári 2015 prednostom Gynekologického oddelenia v Trnave. Poukázala tiež na to, že v rámci trestného konania boli vyhotovené viaceré znalecké posudky, pričom z posudku znaleckej

organizácie Expert Group k.s., ktorého zadávateľom bolo OR PZ v Trnave vyplýva, že zo strany žalobcu došlo k pochybeniu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientke a toto vyplýva aj zo znaleckého posudku vypracovaného spoločnosťou Lege artis, s.r.o. . V tejto súvislosti zdôraznila, že znalecké posudky, ktoré boli vyhotovené pre účely trestného konania sú zamerané na riešenie trestnoprávných otázok, čo znamená, že sa posudzuje správnosť poskytovania zdravotnej starostlivosti, avšak z hľadiska trestnoprávnej. Poukázala tiež na to, že na Okresnom súde v Trnave prebehlo aj konanie ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti pacientke, a to v konaní vedenom pod sp.zn. 27C/196/2015, keď pozostalým rodičom bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy, pričom v rozhodnutí bolo jednoznačne konštatované, že zdravotná starostlivosť nebola pacientke poskytnutá správne. Tento rozsudok je už t.č. právoplatný, nakoľko procesné strany sa voči tomuto rozsudku vzdali práva podať odvolanie.

8.Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 124 ods. 1 SSP správny súd vykonáva dôkazy na pojednávaní; to neplatí, ak sa pojednávanie nenariaďuje.

Podľa § 125 ods. 1 SSP účastníci konania a osoby zúčastnené na konaní majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Podľa § 127 SSP správny súd môže uložiť tomu, kto má vec potrebnú na rozhodnutie, by ju predložil.

Podľa § 128 SSP každý je povinný na požiadanie správneho súdu bezodkladne písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie správneho súdu; tým nie je dotknutá povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa osobitného predpisu.

Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Podľa § 77 ods. 1 zák. č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na konanie a rozhodovanie úradu sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, (zákon č. 71/1967Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spofahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Podľa § 50 ods. 2 zák. č. 581/2004 Z.z. ak úrad pri výkone dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zistí, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, alebo ak úrad zistí porušenie povinností ustanovených v § 46 ods. 1 podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti

a) pokutu (§ 64 ods. 2) alebo

b) zákaz výkonu zdravotníckeho povolania najviac na jeden rok; ak poskytovateľom zdravotnej starostlivosti je právnická osoba, zákaz výkonu zdravotníckeho povolania môže uložiť jej odbornému zástupcovi.

9. V preskúmvanej veci súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci úplne zistili skutkový stav, ich rozhodnutie je potrebné považovať za zákonné. V danom prípade bolo podľa správneho súdu preukázané, že žalobca svojím konaním porušil povinnosť stanovenú v ust. § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti, a to konkrétne tým, že porušil povinnosť poskytnúť zdravotnú starostlivosť pacientke správne. Je potrebné uviesť, že súd na základe podanej správnej žaloby iba preskúmava zákonnosť rozhodnutí žalovaného a posudzuje, či vyslovené odborné závery o poskytovaní zdravotnej starostlivosti boli vyslovené v súlade so zákonom, najmä z hľadiska vykonávania dokazovania, na základe ktorých sa dospelo k takýmto záverom, pričom súd neskúma a ani nemôže skúmať tieto závery z hľadiska odborného, nakoľko nedisponuje odbornými medicínskymi znalosťami, ale len z hľadiska právneho. V tejto súvislosti súd ďalej uvádza, že pre účely trestného konania boli vypracované viaceré znalecké posudky, z ktorých vyplýva, že zo strany žalobcu ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti došlo k viacerým pochybeniam pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti (znalecký posudok vypracovaný spoločnosťou Expert Group č. 119/2015 ako aj spoločnosťou Lege artis, s.r.o. číslo 6/2018), avšak na druhej strane je tiež potrebné uviesť, že znalecká organizácia forensic.sk vo svojom odbornom vyjadrení č. 114/2014 ako aj znalecký posudok č. 1/2018 MUDr. Jozefa Adama, PhD., konštatovali, že nebola daná príčinná súvislosť medzi konaním lekára poskytujúceho zdravotnú starostlivosť a následkom, t.j. úmrtím R. B.. Správny súd z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-98/VYS-SI-2016 zistil, že OR PZ v Skalici začalo trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi pochádzajúceho z radov zdravotníckeho personálu pre prečin usmrtienia, pričom vyšetrovanie bolo ukončené návrhom na podanie obžaloby na MUDr. D. G., PhD., keď tento mal inému z nedbanlivosti spôsobiť smrť tým, že porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, čím mal spáchať prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. h) Trestného zákona, pričom až v konaní pred súdom sa rozhodne, či bola naplnená skutková podstata tohto trestného činu.

10. S ohľadom na žalobcom tvrdené nedostatočné zistenie skutkového stavu je potrebné uviesť, že právo účastníka konania predkladať dôkazy a podieľať sa na objasňovaní skutkového stavu nemožno interpretovať tak, že správny orgán je povinný vyhovieť každému návrhu na vykonanie dôkazov. Vykonanie dôkazov patrí v súlade s ust. § 34 ods. 4 Správneho poriadku správnemu orgánu. Avšak

správny orgán návrhu na vykonanie dôkazu nevyhoví, je jeho povinnosťou tento postup zdôvodniť, čo nastalo aj v danom prípade. V predmetnej veci, ako už bolo vyššie konštatované správne orgány podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku náležitým spôsobom zistil skutkový stav veci, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí č.k. 1Sžsk/27/2017 zo dňa 29.5.2018, za týmto účelom si obstaral potrebné podklady pre rozhodnutie a vykonal potrebné dokazovanie. Správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti žalobcom bola v danom prípade posudzovaná prizvaným odborníkom z medicínskeho odboru gynekológia a pôrodníctvo Doc. MUDr. P. H., PhD., ktorý výkonom dohľadu zistil pochybenie žalobcu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientke počas pôrodu na gynekologicko-pôrodnickej klinike dňa 25.4.2013, ktorý sa vysporiadal s vznesenými námietkami žalobcu, pričom vyslovil záver, že zdravotná starostlivosť nebola zo strany žalobcu poskytnutá správne. Žalobca žiadnym hodnoverným spôsobom v skutočnosti a skutkový stav nevyvrátil, ktorý bol zistený správnymi orgánmi a s ktorými sa stotožnil aj správny súd.

11. Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty správny súd uvádza, že jej výška musí zodpovedať závažnosti spáchaného správneho deliktu, teda v danom prípade závažnosti porušenia povinnosti ust. v § 4 ods. 3 zák.č. 576/2004 Z.z. . V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že základnou funkciou správneho trestania je funkcia ochranná, keď správnym trestaním sa chránia zákonom chránené záujmy a umožňuje sa ňou realizácia ostatnej správnej činnosti. Medzi ďalšie funkcie správneho trestania patrí funkcia preventívna, reparačná, represívna, satisfakčná a výchovná. Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností. Tento účinok však môže vyvolať len postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu, včas a vecne správne vyvedený. Podľa názoru súdu výška uloženej pokuty v danom prípade zodpovedá závažnosti skutku a súčasne je aj citeľná v majetkovej sfére žalobcu.

12. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

13.O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Krajského súdu v Trnave na Najvyšší súd SR a to v lehote 30 dní od jeho doručenia.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia; údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené; opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"); návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci.